

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/63/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010284
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6715010284.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD., v trestnej veci obžalovaného Q. Š., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 14. 12. 2016vo Zvolene, takto

rozhodol:

obžalovaný Q. Š.Á., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom O., Š.O. XXX/X,

uznáva sa za vinného, preto že

v bode 1/ rozsudku

od 01.03.2013 do súčasnosti v meste O., okres O. a na iných miestach sa vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti, napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 5P/390/2010 zo dňa 15.02.2012, právoplatným 29.05.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 14CoP/27/2012, zaviazaný prispievať na výživu dcéry A. Š., nar. XX.XX.XXXX výživným v sume 80,- Eur mesačne, od 01. 09.2010 vždy do 15-teho dňa v mesiaci k jej rukám, si túto povinnosť neplní, pričom pracuje ako zamestnanec s pravidelným príjmom v spoločnosti Madres, spol. s.r.o., so sídlom v W. W., ktorej je konateľom a v čase od 13.03.2013 do 12.06.2013 bol zamestnaný v spoločnosti Falck Záchraná a.s., od marca 2014 do mája 2014 bol práceneschopný, začo mu bola uhradená výška PN v sume 717,-Eur, nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom ÚPSVaR a nebol poberateľom dávky a príspevkov v hmotnej núdzi, mal pravidelný príjem, čím mu vznikol dlh na výživnom voči A. Š., nar. 24.08.1993, trvale bytom O., P. H. XX, od 01.03.2013 do 14. 12.2016 vo výške 3.440.- Eur,

v bode 2/ rozsudku

napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene č.k. 5P/303/2012-339 zo dňa 05.09.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.09.2014, bol zaviazaný prispievať na výchovu a výživu svojich dcér X. Š., narodenej XX.XX.XXXX a X. Š., narodenej XX.XX.XXXX, sumou vo výške 80,- Eur na každé dieťa zvlášť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí F.. T. Š., narodenej XX.XX.XXXX, bytom O., P. H. XX, si takto určenú výšku vyživovacej povinnosti v Krupine a na iných miestach, kde sa pohybuje, riadne a včas neplní, nie je vedený ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom úrade práce, nepoberá dávky v hmotnej núdzi a bol riadne zamestnaný v spol. Madres spol. s.r.o. W. W., čím mu za obdobie od 01.11.2014 do 14.12.2016 vznikol dlh na výživnom vo výške 2.880,- Eur.

teda

v bode 1/ a 2/ rozsudku

úmyselne najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

čím spáchal

v bode 1/ a 2/ rozsudku
prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá povinnosť podľa svojich schopností a možností zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 21. 04. 2015 na tunajší súd pod sp. zn. 1Pv/111/15/6611 obžalobu na Q. Š. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 22. 01. 2016 na tunajší súd pod sp. zn. 1Pv/537/15/6611 obžalobu na Q. Š. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Uznesením č. k. 5T/9/2016-75 zo dňa 09. 02. 2016 boli vyššie uvedené trestné veci podľa § 21 ods. 3 Trestného poriadku spojené na spoločné konanie.

Obžalovaný Q. Š. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku nespravil žiadne vyhlásenie. Po zákonom poučení v rámci jeho výsluchu uviedol, že výživné riadne za uvedené obdobie neplnil, ak mal finančné prostriedky, tak ich vložil na účet. Vo firme, kde robí, je to komplikované, niekedy ho vyplatia, niekedy nie. Od 01.03.2013 má skôr minimálnu mzdu, zarába si aj brigádnicke, žije sám u sestry, ktorej tiež nejaké minimum prispievam. Je aj v konkurze, čiže aj tam musel niečo platiť. Mal aj robotu, ale tým, že mu vzali vodičák, sa mu to skomplikovalo. Jeho konanie ho mrzí, o deti sa zaujíma, aj na Mikuláša im zanesol balíčky. Bývalá manželka sa s dvojčikami presťahovala do Q. O., staršia dcéra je v P.. S ňou sa stretol iba v lete ne pohrebe. Keď mal peniaze, tak deťom vždy niečo kúpil, chodil s nimi aj do Tatralandie, keď sa to skomplikovalo, tak im už dával len také drobnosti. V minulosti aj staršej dcére prispel na študijný pobyt v USA sumou 2.500,- Eur. Je pravda, že ku dňu hlavného pojednávania je výška zameškaného výživného 6.320,- Eur.

Podľa § 263 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica o výsluchu svedkyne F. T. Š. z prípravného konania zo dňa 25. 03. 2015, v rámci ktorej po zákonom poučení uviedla, že Okresný súd Zvolen pod sp. zn. 5P/303/2012 zo dňa 05. 09. 2014 vydal rozsudok, ktorým zaviazal Q. Š. prispievať výživným vždy do 15. dňa vopred k jej rukám na ich dve maloleté deti

X. a X. Š., a to sumou 80,- Eur na každé dieťa zvlášť, spolu 160,- Eur mesačne, počnúc dňom 01. 09. 2014. Obžalovaný si po vydaní tohto rozsudku neplnil vyživovaciu povinnosť od 01. 11. 2014, naposledy zaplatil výživné 23. 10. 2014 za mesiace september a október 2014. Po podaní trestného oznámenia podala dňa 22. 01. 2015 žiadosť na ÚPSVaR Zvolen, pracovisko Krupina, o poskytnutie náhradného výživného. Náhradné výživné jej bolo vyplatené dňa 25. 02. 2015 v celkovej dlžnej sume 480,- Eur, za mesiace november, december 2014 a január 2015. Na záver uviedla, že počas trestného konania sa náhodne od ľudí dozvedela, že obžalovaný študuje na Technickej univerzite vo N., čo si overila na internete, kde je aj uvedená výška ročného školného v sume 600,- Eur.

K tejto svedeckej výpovedi sa vyjadril obžalovaný, ktorý uviedol, že na vysokú školu začal chodiť, ale odstúpil, pretože nemal peniaze na zaplatenie školného.

Podľa § 263 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na hlavnom pojednávaní prečítaná aj zápisnica o výsluchu svedkyne A. Š. z prípravného konania zo dňa 18. 12. 2015, v rámci ktorej po zákonom poučení uviedla, že rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5P/390/2010 zo dňa 15. 02. 2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Cop/27/2012 bol obžalovaný zaviazaný na plnenie vyživovacej povinnosti voči nej zníženým výživným v sume 80,- Eur mesačne, počnúc dňom 01. 09. 2010 vždy do 15. dňa v mesiaci k jej rukám. Pričom si od mesiaca marec 2013 do dňa výsluchu túto povinnosť neplní vôbec, čím mu vznikol dlh na výživnom vo výške 2.720,- Eur. Počas uvedeného obdobia netrpela núdzou, dokázala si zabezpečiť všetky základné životné potreby za pomoci jej matky. Z ÚPSVaR nepoberá žiadne náhradné výživné, brigádnicky si privyrába na školské výdavky z dôvodu, že obžalovaný si neplní vyživovaciu povinnosť. Požiadala exekútorský úrad JUDr. S. vo N., ale nebolo vymožené žiadne výživné. Obžalovaný pritom pracuje a je konateľom spoločnosti Madres, s.r.o., so sídlom v W. W.. Na záver uviedla, že študuje na P. P. J. vo Q. W., druhý ročník, odbor história a medzinárodná politika.

Podľa § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: zo spisu 5T/63/2015 - trestné oznámenie (č.l. 1), rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5P/303/2012 (č.l. 18 - 19), rodné listy detí (č.l. 20), rozhodnutia ÚPSVaR Zvolen (č.l. 21 - 22), správy na obžalovaného (č.l. 23 - 35, 37 - 40), odpis registra trestov (č.l. 36), doklady o úhrade zameškaného výživného (č.l. 65, 172); zo spisu 5T/9/2016 - rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5P/390/2010 (č.l. 17 - 25), rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Cop/27/2012 (č.l. 23 - 25), rodný list (č.l. 26), potvrdenie o štúdiu (č.l. 27 - 29), správy ÚPSVaR, Sociálnej poisťovne a Obvodného úradu (č.l. 35 - 48), správy na obžalovaného (č.l. 49 - 61).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Vina obžalovaného bola vzhľadom na jeho výpoveď, v rámci ktorej sa ku spáchaniu trestného činu priznal, a toto konanie úprimne oľutoval, ako aj vzhľadom na výpoveď svedkyne F. T. Š. a svedkyne A. Š. nepochybná, navyše potvrdená aj listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise. V zmysle uvedeného potom súd uznal vinu obžalovaného v zmysle podanej obžaloby, s úpravou rozhodného obdobia a výšky zameškaného výživného v zmysle § 122 ods. 13 Trestného zákona, prihliadnuc na jednotlivé úhrady zameškaného výživného od podania obžaloby po vyhlásenie rozsudku. Výška zameškaného výživného tak za obdobie od 01. 03. 2013 do 14. 12. 2016 vo vzťahu ku svedkyni A. Š. predstavuje sumu 3.440,- Eur, a za obdobie od 01. 11. 2014 do 14. 12. 2016 vo vzťahu ku svedkyni F. T. Š. predstavuje sumu 2.880,- Eur.

Podľa § 122 ods. 13 Trestného zákona ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu.

Podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky. Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. b) Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

Podľa § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Neplnením vyživovacej povinnosti sa rozumie stav, keď oprávnená osoba nedostane všetko, čo je obsahom vyživovacej povinnosti. Súd nie je viazaný rozhodnutím, ktorým bola táto povinnosť určená v občianskoprávnom konaní, vrátane rozsahu výživného. Pri rozhodovaní o vine súd rozsah vyživovacej povinnosti posudzuje samostatne, a preto môže vychádzať z iného rozsahu vyživovacej povinnosti obžalovaného, než občianskoprávny súd.

Obžalovaný Q. Š. tak svojim konaním naplnil všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, pretože úmyselne najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal zo zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V prípade obžalovaného prihliadol na dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, t.j. že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, a podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Vzhľadom na uvedené potom prevažuje pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami, súd preto musel podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona znížiť hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Trestná sadzba trestu odňatia slobody potom predstavuje 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov.

Zo správ na obžalovaného vyplýva, že v minulosti sa v roku 2013 dopustil jedného priestupku, pričom vec bola odložená. Z miesta trvalého bydliska je hodnotený všeobecne. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že v minulosti bol jedenkrát odsúdený, pričom sa na neho hľadá, ako keby nebol odsúdený.

Súd potom obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 18mesiacov, teda v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Súd zároveň rozhodol o podmiennečnom odklade výkonu tohto trestu za súčasného uloženia skúšobnej doby vo výmere 24 mesiacov. Takýto trest je podľa názoru súdu na nápravu páchatel'a, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, a zároveň zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu. Tento trest zároveň postihuje len páchatel'a trestného činu. Súd pri výmere trestu a skúšobnej doby prihliadol na obdobie neplnenia vyživovacej povinnosti, ako aj na výšku zameškaného výživného. Zároveň súd v zmysle § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona uložil obžalovanému povinnosť počas skúšobnej doby podľa svojich schopností a možností zaplatiť zameškané výživné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený

spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.